

LA MAJANO
28-2-04

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Treballes o bé cries

1. De què va? Un pare entrenador de bàisbol i una mare escriptora tenen l'oportunitat única de la seva vida professional, però els dotze fills no ho veuen amb bons ulls...

2. Com va? Inspirant-se en una comèdia familiar que va fer furor el 1950, *Trece por docena* dirigida per Walter Lang i típic producte de la Twentieh Century-Fox, *Doce en casa* executa un discurs fonamentalista a favor de la família nombrosa que, potser, fins i tot Mariano Rajoy trobaria excessiu... El missatge és diàfan: si tens fills oblida't de la teva vida personal-professional. A ritme de comedieta costumista hiper-ianqui, el film protagonitzat per Steve Martin i Bonnie Hunt fent de progenitors sacrificats, però menys, repassa els tòpics humorístics de coses com *Solo en casa*. Situada a casa nostra, la pel·lícula vindria a plantejar de manera epidèmica un dels problemes familiars d'ara; quan pares i mares passen de fills i filles *aparcant-los* en escoles bressols i altres institucions similars que els hauran d'educar. Poca conya. Cal establir prioritats. Dit això, que déu-n'hi do!, diguem que Steve Martin malmet el seu instint de comediant al servei d'un relat infinitament previsible. Tant, que acaba caient-nos simpàtic, pobre. **3. I va:** per a famílies unides i gens partidàries del control de natalitat.

Doce en casa

Director: Shawn Levy. Intèrprets: Steve Martin, Bonnie Hunt, Piper Perabo, Tom Welling, Hillary Duff, Kevin Schmidt, Alyson Stoner. EUA, 2003. 109 minuts. Lauren.

Biblioteca
Sant Bartomeu